Kərimin xüsusi təyinatı...

...Vətən, Qarabağ və Zəfər idi

Vətən oldu oğullar!

Həyatda gözlənilməz hadisələr qaçılmaz olduğuna görə onunla tez-tez rastlaşırıq. Bu günlərdə Ucar rayonunun Alpout kəndində torpaqlarımızın azadlığı uğrunda döyüşlərdə şəhid olmuş Əliyev Kərim Məhəmmədəli oğlunun valideynləri ilə görüşə gedərkən də təsadüfi bir hadisə ilə qarşılaşdıq. Bizim onun doğmalarını ziyarət etməyimiz şəhidin ad günü ilə üst-üstə düşmüşdü. İkinci Qarabağ müharibəsində şəhid olmasaydı, həmin gün Kərimin 26 yaşı tamam olacaqdı. Artıq üç ildir ki, valideynləri ad gününü onsuz qeyd edirlər.

Həyətdə məclis qurulmuşdu. Kərimin ad günü şərəfinə ehsan süfrəsi açmışdılar. Məclisin yuxarı hissəsində 44 günlük Vətən müharibəsinin şəhidlərinə həsr olunmuş "Əfsanəvi taborun şəhidləri", "Şəhidlər ölməz - Vətən bölünməz", "Ürəkləri fəth edən şəhidlər" adlı plakatlar asılmışdı.

Ata da, oğulları da Qarabağ müharibəsinin iştirakçıları olublar

Əvvəlcə şəhidin atası Məhəmmədəli Əliyevlə görüşdük. Gözlərindən kədər süzülən ataya dərin hüznlə başsağlığı verdik. Öyrəndik ki, Məhəmmədəli Əliyev 1992-1994-cü illərdə Qarabağ uğrunda gedən döyüşlərdə iştirak edib. Müharibənin od-alovundan keçib əsgər kimi üzərinə düşən döyüş tapşırıqlarının öhdəsindən bacarıqla gəlib.

Həmin günlərdən söz açan Məhəmmədəli Əliyev dedi: "1992-ci ildə erməni qəsbkarları Qarabağda çox fəallaşmışdılar. Havadarlarına arxalanan qəsbkarlar aramsız olaraq azərbaycanlılar yaşayan kəndlərə hücum edir, silahsız, köməksiz qalmış sakinləri öldürür, evləri yandırıb darmadağın edirdilər. Bax belə çətin vaxtlarda evdə otura bilməyib könüllü olaraq döyüşlərə yollandım. Şuşa, Laçın, Tərtər, Goranboy, Qubadlı, Füzuli, Xocavənd və digər istiqamətlərdə gedən əməliyyatlarda iştirak etdim. Biz bütün gücümüz və bacarığımızla çalışırdıq ki, erməni qəsbkarlarının hücumlarını dayandıraq. Çünki hücumları dayandırmasaydıq, düşmən Qarabağın azərbaycanlılar yaşayan kəndlərinin hamısını işğal edib yandıracaqdılar. Erməni qəsbkarları ən müasir silahlarla təchiz olunduqlarına görə irəliləyirdilər. Biz isə silah-sursat sarıdan çətinlik çəkirdik. 1994-cü il mayın 12-də cəbhədə atəşkəs elan olundu. Bundan sonra bizi ordu sıralarından tərxis etdilər. Qayıdıb kəndimizə, evimizə gəldim. Doğma Qarabağımızın və onun ətrafındakı rayonların erməni işğalında qalması məni çox kədərləndirirdi. Bu vəziyyətlə heç cürə barışmaq istəmirdim. Əgər Qarabağ uğrunda müharibə yenidən başlasaydı, yenə də döyüşlərə yollanacaqdım. Amma tale elə gətirdi ki, Qarabağ uğrunda döyüşlərə mən yox, oğlanlarım Kərimlə Rəsul getdi. Rəsul müharibədən sağ-salamat qayıtdı, Kərimsə şəhid oldu. Nə etmək olar, qismətdən qaçmaq mümkün deyil..."

Şəhid atası ilə söhbətdən öyrəndik ki, oğlu Kərim Əliyev onun bir vaxtlar Birinci Qarabağ müharibəsi günlərində vuruşduğu Füzulidə, Cəbrayılda, Xocavənddə döyüşlərdə olub. Sanki atasının bu yerlərdə illər əvvəl yarımçıq qalmış döyüşlərini davam etdirib. Ata da, oğul da ayrı-ayrı zamanlarda, müxtəlif illərdə eyni amal, eyni məqsəd naminə - Qarabağın azadlığı uğrunda vuruşublar.

Sonuncu döyüşü Xocavənddə oldu

Şəhid Kərim Əliyevin ömür və döyüş yolunu vərəqlədik. 1998-ci il avqustun 31-də Ucar rayonunun Alpout kəndində anadan olub. 2004-2015-ci illərdə kənddəki orta məktəbdə təhsil alıb. 2016-cı ildə 18 yaşı tamam olanda Kərim Əliyev yaşıdları ilə bərabər ordu sıralarına, Vətən qarşısındakı övladlıq borcunu yerinə yetirməyə yollanıb. Xidmətinin ilk günlərindən başlayaraq hərbi sirləri dərindən öyrənib. Çöl təlimləri zamanı hədəfləri dəqiq vuraraq bacarığı və çalışqanlığı ilə fərqlənib. 2018-ci ildə xidmətini başa vuraraq doğmalarının yanına qayıdıb. Xidmətdən döndükdən sonra evdə çox oturmayıb. Hərbçi olmaq arzusu ilə yenidən müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu kimi kiçik gizir rütbəsində Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin sıralarına daxil olub. 2020-ci il sentyabrın 27-də erməni işğalçılarının təxribatı nəticəsində İkinci Qarabağ müharibəsi yenidən alovlanıb. Düşmən hücumunun qarşısını almaq üçün onun xidmət etdiyi ordu hissələri döyüşə atılıb. Qısa müddət ərzində işğalçıların hücumlarının qarşısı qətiyyətlə alınıb.

Ürəyi Vətən eşqi ilə döyünən kiçik gizir Kərim Əliyev ön sıralarda vuruşub, böyük hünər və qəhrəmanlıq göstərib. Bu cəsur əsgərin döyüş yolu Cəbrayıldan, Füzulidən və Xocavənddən keçib. Həmin rayonların ərazilərinin erməni işğalçılarından təmizlənməsi uğrunda gedən döyüşlərdə igidliklə, cəsarətlə vuruşub. Təəssüflər olsun ki, onun döyüş yolu çox qısa olub. 19 oktyabr 2020-ci ildə Kərim Xocavənd rayonunun Qırmızıbazar kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə düşmən gülləsinə tuş gəlib. Həm döyüş, həm də ömür yolu yarımçıq qalıb. Yaxınları, doğmaları oktyabrın 24-də Kərimi Alpout kəndində torpağa tapşırıblar.

44 günlük Vətən müharibəsində göstərdiyi igidliyə görə Əliyev Kərim Məhəmmədəli oğlu Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin müvafiq sərəncamları ilə ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə" medallarına layiq görülüb.

Kərimin otağı

Otağı indi Kərimin ev-muzeyinə çevrilib. Burada ona həsr olunmuş guşə düzəldilib. Guşəyə Kərimin müxtəlif illərdə çəkdirdiyi şəkilləri, şəhidlər haqqında yazılmış kitablar, nə vaxtsa ona verilmiş

hədiyyələr qoyulub. Onun bir vaxtlar axşamlar yuxuya getdiyi, səhər ertədən oyandığı çarpayısı da otaqdadı. Çarpayının üstünə səliqə ilə üçrəngli bayrağımızı səriblər. Bura gələnləri Kərimin böyüdülmüş şəkli qarşılayır. Şəkil o qədər canlı görünür ki, deyirsən bəs elə indicə dil açıb danışacaq, iştirakçısı olduğu döyüşlərdən söz açacaq...

Kərimin anası İlhamə xanımla görüşürük. Gözləri nəmli ana bizimlə bərabər oğlunun şəkillərinə baxa-baxa deyir: "Kərim ailəmizin sonbeşiyi idi. Evdə hamı onu çox istəyirdi. Çünki şən, mehriban uşaq idi. Əsgərlikdən qayıtdıqdan sonra "hərbçi olacağam" - deyərək orduya yollandı. Deyirdi ki, nəyin bahasına olursa olsun, biz torpaqlarımızı qəsbkarlardan azad etməliyik. Qarabağ müharibəsi başlayanda Kərim də döyüşlərə yollandı. Bir gün səhər-səhər Kərimdən zəng gəldi. Adətən, o, bu vaxtlar telefon açmazdı. Səsindən hiss etdim ki, kefi kökdü. Onunla danışanda atəş səsləri eşitdim. Soruşdum ki, Kərim, bala, haradasan, bu güllə səsləri haradan gəlir? Dedi ki, ana, qorxma, narahat olma, mən Qarabağda döyüşdəyəm. Zəng etdim ki, səndən halallıq alım. Haqqını halal et. Əgər, şəhid olsam, göz yaşları töküb ağlama, saçlarını yolma. Oğullar Vətəni qorumaq üçün doğulur. Dözümlü ol, möhkəm dayan. Kədərin, ağrının qarşısında heç vaxt qəddini əymə. Ölüm xəbərimi eşitsən, bil ki, qəhrəman kimi şəhid olmuşam. Mənimlə bütün həyatın boyu iftixar duyacaqsan. Dedim ki, bala, mən sizinlə həmişə qürur duymuşam, fəxr etmişəm. Çalış ki, mənə bu acıları yaşatmayasan.

Arada yenə də Kərim zəng vurub danışırdı. Amma sonra onun zəngləri kəsildi. Çox nigaran qaldım. Oktyabrın 20-də böyük oğlum Rüstəm zəng vurdu. O da döyüşlərdəydi. Hiss etdim ki, nəsə səsində narahatçılıq var. Çünki Rüstəm heç vaxt belə həyəcanlı danışmazdı. Dedi ki, ana, Kərim yaralanıb onu evə gətiririk. Ana hissiyyatı ilə duydum ki, bu yaralanmaq deyil... Soruşdum ki, Rüstəm, bala, mənə təsəlli verən sözlər söyləmə, düzünü de, Kərim sağdı, yoxsa şəhid olub? Bu sorğumdan Rüstəmin səsi sanki bir anlıq uzaqlara gedib eşidilməz oldu. Sonra səsi titrəyə-titrəyə dedi ki, özünü ələ al, Kərim şəhid olub. Sarsıldım, Kərimli bütöv dünyam min yerə parçalandı...

Doğmaları onunla həmişə fəxr edəcəklər

Guşədəki şəkillərə baxa-baxa şəhidlər haqqında yazılmış kitabları vərəqləyirik. Kərimin atası Məhəmmədəli bizə yaxınlaşıb deyir ki, şəhid haqqında kitab yazmaq müqəddəs işdir. Gərək belə müqəddəs işlər peşakar insanlara tapşırılsın. Amma təəssüf ki, bəzən belə olmur. Buna görə də şəhidlər haqqında yazılan kitablarda bağışlanmaz səhvlər gedir. Kərimin otağına qoyduğumuz bu kitabların ikisində oğlumun ölüm tarixi düzgün yazılmayıb.

Şəhidlər ölməzdir. Onlar daim ürəklərdə, qəlblərdə və yaddaşlarda yaşayırlar. Şəhidin qardaşı Rüstəm Əliyev də hərbçi olub. 44 günlük Vətən müharibəsində iştirak edib. Xatirələrini çözələyən Rüstəm qardaşı haqqında çox hüznlü danışdı: "Kərim kiçik qardaşımdır. Amma əməlcə, məsləkcə məndən böyükdür. Kərim valideynlərinin başını Tanrı yanından uca edən, tarix yazan qəhrəmandı. Mən də Vətən müharibəsinin iştirakçısıyam. Amma məndən fərqli olaraq Kərim şəhidlik zirvəsinə ucaldı. Mən ömür boyu qardaşımın qəhrəmanlığı ilə fəxr edəcəm. Kərim fəxr etməli, qürur duyulmalı qardaşdır, ölməzlik yolunun yolçusudur. Mənə elə gəlir ki, ən böyük ucalıq da bax elə budur".

Həm xidmət, həm də döyüşçü yoldaşı olmuş gizir Ayar Abbasov Kərimlə iştirak etdikləri əməliyyatlardan söz açdı: "Heç vaxt unutmayacağım əziz dostumu Kərim Əliyevlə xidmətə 2019-cu ilin dekabr ayında Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrdə eyni qrupda başlamışdıq. 27 sentyabr 2020-ci ildə erməni təxribatı nəticəsində İkinci Qarabağ müharibəsi başlayanda biz onunla birgə təlimdəydik. Elə cəbhə xəttinə - Füzuli rayonuna da həmin gün təlimdən çıxıb getdik. Biz ön xəttə yetişəndə artıq torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gərgin döyüşlər gedirdi. Bölməmiz gözləmədən rayonun Qaraxanbəyli kəndi istiqamətindən əks-hücuma keçdi. Əməliyyatların gedişindən hiss etdik ki, ermənilər bu istiqamətdə xeyli döyüş texnikası və canlı qüvvə cəmləyiblər.

Çox şiddətli, ağır döyüşlər gedirdi. Silahlar bir an olsun belə susmur, atəş səsləri yeri-göyü yerindən oynadırdı. Döyüşün qızğın çağında qrup komandirimiz kapitan Kamil Şirinov şəhid oldu. Kamillə Kərim çox yaxın dost idilər. Komandirin şəhid olması onu daha çox kədərləndirdi. O, göz yaşlarını saxlaya bilmirdi. Elə bu kədərli anlarında Kərim söz verdi ki, Kamilin qisasını düşmənlərdən almaq üçün son damla qanına qədər vuruşacaq. Döyüşçü dostum verdiyi sözə kişi kimi əməl etdi. Xatırlayıram ki, Hadrut istiqamətində döyüşərkən ağacın arxasında gizlənən erməni quldurunun bizə atəş açmaq istədiyini gördü. Dərhal qumbaranı çəkib, qəsbkarın üstünə atdı, onu yerindəcə məhv etdi. Həmin ərazidə gizlənəgizlənə qaçan başqa bir erməni silahlısını yaxın məsafədən dəqiq atəşlə güllələyib öldürdü. Düşməni öldürəndə dedi ki, komandirimin qisasını aldım..."

Gizir Ayar Abbasov bir anlıq fikrə gedəndən sonra Cəbrayıl rayonu istiqamətində apardıqları döyüşlərdən söz açdı. "Qaraxanbəylidə mühasirə şəraitində vuruşurduq. Buna görə də verilən əmrə uyğun olaraq geri çəkilib Cəbrayıl rayonunun ərazisində döyüşə girdik. Ordumuz düşmənə sarsıdıcı zərbələr endirirdi. Oktyabrın 3-də demək olar ki, Cəbrayılın mərkəzi düşməndən azad edilmişdi. Üç gün orada vuruşduqdan sonra torpaqları düşməndən azad edə-edə Hadrut qəsəbəsinə gedib çatdıq. Hadrut uğrunda gərgin döyüşlər getdi... Kərimlə son döyüşümüz Xocavənd rayonunun Qırmızıbazar kəndi istiqamətində oldu. Əsgər dostumuzun nəyə qadir olduğunu bu döyüşlərdə daha yaxından gördük. Sözün həqiqi mənasında, Kərim əfsanəvi qəhrəman idi. Qrupumuza Xocavənddəki böyük strateji əhəmiyyətə malik olan yüksəkliklərdən birini azad etmək tapşırılmışdı. Yüksəkliyin ətəkləri şumlanmış əkin yerləri idi. Düşmənin postu hündür olduğuna görə bütün hərəkətimizi müşahidə edə bilirdi. Verilən məlumata görə, azad edəcəyimiz yüksəklikdə düşmənin haradasa 600 nəfərə yaxın canlı qüvvəsi cəmləşmişdi. Gərgin döyüşlər getdi. Oktyabrın 17-də düşmən snayperlə məni və başqa bir hərbi yoldaşımızı yaraladı. Bir neçə gündən sonra hospitalda özümə gəlib ayılanda Kərimin şəhid olduğunu eşitdim və çox sarsıldım".

Şəhidlər həmişə ehtiramla anılırlar

Döyüşçü yoldaşı Mahir Məmmədov da Kərimli günlərindən söz açdı: "20 il XTQ-də xidmət etmişəm. Təəssüf ki, Kərim Əliyev kimi cəsur bir hərbçini əvvəllər tanımamışam. Qarşılaşdığım gündən onun mərd, cəsur bir hərbçi olduğunu görmüşəm. Döyüşlər zamanı bu gəncin göstərdiyi çox igidliklərinin şahidi olmuşam. Kərimlə ilk dəfə Füzuli rayonunun Qaraxanbəyli kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə çiyin-çiyinə vuruşduq. Elə ilk dəqiqələrdən onu cəsarəti, igid bir əsgər kimi gördüm. Mən Xocavənd rayonundakı yüksəklik uğrunda gedən döyüşdə ağır yaralandım. Sonralar öyrəndim ki, əvvəlcə öldüyümü zənn edib məni "morq"a qoyublar. Nə yaxşı ki burada çalışanlardan biri nəfəsimin gedib-gəldiyini hiss edib. Ondan sonra məni reanimasiyaya yerləşdirmişdilər. Oktyabrın 23-də hospitalda özümə gəlib gözümü açan kimi Kərimi soruşdum. Təəssüf ki, dostumun şəhid olduğunu eşitdim. Bu üzücü, kədərli xəbər ürəyimi ağrıtdı, qəlbimi göynətdi. Kərim kimi qəhrəman oğullar heç vaxt ölmürlər ".

Şəhid Kərim Əliyevin yaxınlarının, doğmalarının, döyüşçü yoldaşlarının və dostlarının cəsur döyüşçü haqqında söylədiklərini maraqla dinlədik. Eşitdiyimiz qürur dolu sözlərdən Qarabağ uğrunda gedən döyüşlərdə böyük cəsarətlə vuruşmuş Kərim Əliyev gözümüzdə hünərin və rəşadətin ən yüksək zirvəsinə ucaldı. Onun kimi igid, mübariz və döyüşkən şəhid oğullar heç vaxt bu ucalıqdan enməyəcəklər. Çünki onların yerləri əbədi olaraq zirvələrdədir.

Vahid MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"